

i folketingsåret 1965-66 fremsatte forslag, hvortil føjes følgende bemærkninger vedrørende de foretagne ændringer i forslaget:

Til § 13.

Den ændrede formulering af stk. 1 og ombytningen af 2. og 3. punktum i stk. 1 har til hensigt at tydeliggøre, at der ved sammenlægninger op til en arealstørrelse på 45 ha ikke skal tages hensyn til, om der på stedet er behov for tillægsjord til mindre landbrugsejendomme, medens retten til sammenlægning op til arealstørrelser mellem 45 ha og 75 ha er betinget af, at sådant tillægsgjordsbehov ikke findes. Begge bestemmelser skal i øvrigt ses i sammenhæng med reglen i forslaget § 13, stk. 3, jfr. bemærkningerne til det tidligere fremsatte lovforslag.

Ved den ændrede formulering af § 13, stk. 4, nr. 1, er det søgt tydeliggjort, at betingelserne for, at sammenlægningsgrænserne kan fraviges ved mageskifte mellem arealer af tilsvarende bonitet, er, at der opnås en bedre driftsmæssig beliggenhed af jorderne til de enkelte landbrugsejendomme, som indgår i mageskiftet.

Til § 17.

I § 17, stk. 3, i det tidligere fremsatte lovforslag var fastsat, under hvilke nærmere betingelser der skulle kunne foretages notering af landbrugsejendomme i matrikel og tingbog som familieejendomme med den retsvirkning, at der ved anvendelse af bestemmelsen i lovforslagets § 16, stk. 1, skal bortses fra sådanne ejendomme, såfremt der er tale om erhvervelse på en af de i lovforslagets § 17, stk. 1 og 2 nævnte måder.

Den ændrede formulering tilsigter at give en klarere beskrivelse af retsstillingen med hensyn til ejerskifter, der har fundet sted eller finder sted vedrørende de af forslaget omfattede ejendomme efter den 1. januar 1965, idet det ikke har været tilsigtet, at generationsskifte efter nævnte dato skal kunne skabe en ændret retsstilling med hensyn til de ejendomme, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Bestemmelsen i stk. 3, 2. punktum, er udformet med henblik på de typiske tilfælde, hvor der er tale om erhvervelse direkte fra arveladeren, ægtefællen eller de i stk. 2 nævnt beslægtede eller besvogrede, men skal forstås som også omfattende de særlige tilfælde, hvor der har fundet flere overdragelser sted inden for den i stk. 2 angivne personkreds.

Til § 20.

I det tidligere fremsatte lovforslag var det, således som det fremgik af bemærkningerne til lovforslagets § 21, med hensyn til de kirkelige institu-

tioners jorderhvervelser forudsat, at disse institutioner principielt ville være undergivet de samme bestemmelser som stiftelser og legater, dog således at der i overensstemmelse med en mellem landbrugsministeriet og kirkeministeriet aftalt udligningsordning indrømmes folkekirken en vis særstilling.

Under de drøftelser, der har fundet sted mellem landbrugsministeriet og kirkeministeriet i anledning af lovforslaget, er der under hensyn til den særlige stilling, som folkekirken indtager i forhold til staten, samt på grund af, at folkekirkens interesser, efter hvad der er præciseret over for landbrugsministeriet, ikke tager sigte på en forøgelse af kirkens jordbesiddelser, men alene består i en koncentreret af kirkens jordbesiddelser på færre, men noget større selvstændige landbrugsejendomme, opnået enighed om, at der med hensyn til folkekirkens erhvervelse af landbrugsejendomme søges tilvejebragt en særlig ordning. Efter denne ordning kræves der til folkekirkens erhvervelse af landbrugsejendomme formelt alene tilladelse fra kirkeministeriet. Dette ministerium vil imidlertid påse, at den omhandlede ordning administreres i overensstemmelse med de mellem landbrugsministeriet og kirkeministeriet aftalte nærmere retningslinjer.

Det er herved forudsat, at folkekirkens samlede besiddelser af dyrkningsjord ikke forøges ud over det jordtiliggende, der pr. 1. januar 1964 var i folkekirkens besiddelse, dog at der forskudsvis vil kunne erhverves indtil 300 ha ud over folkekirkens samlede jordbesiddelse pr. nævnte dato. Der lægges endvidere vægt på, at de landbrugsejendomme, der erhverves af folkekirken, er af en sådan størrelse og beskaffenhed, at ejendommene — også på længere sigt — vil kunne opretholdes som selvstændigt drevne landbrugsbedrifter, samt at der sker afhændelse af folkekirkens jordbesiddelser på steder, hvor jorden naturligt vil kunne indtages til samfundsmæssige formål eller indgå i en hensigtsmæssig byudvikling.

Ved det foreslåede nye stk. 2 i § 20 søges tilvejebragt den fornødne hjemmel til, at folkekirkens erhvervelse af landbrugsejendomme undergives den forenklede administrative behandling, der er forudsat ved den mellem de to ministerier indgåede aftale.

Til § 31.

Ved forslaget præciseres, at landbrugsministeren har bemyndigelse til at udfærdige de nødvendige forskrifter om, hvilke dokumenter der skal foreligge ved ansøgninger om tilladelser og skal foreligge i henhold til loven.